

"El meu horitzó és servir a tots, com ho faria Crist"

En una entrevista concedida al periòdic 'La Vanguardia' després de l'anunci del seu nomenament, el nou arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, parla de la seva nova tasca pastoral: "Sé que l'episcopat és una greu responsabilitat, però és encara més un gran do de Déu. Confio sobretot en la seva gràcia i en la pregària de tots".

08/11/2004

Jaume Pujol Balcells (Guissona, 1944) pertany a l'Opus Dei des de 1961 i ha exercit durant trenta anys la docència en la Universitat de Navarra. És autor de 23 llibres i nombrosos articles en revistes científiques i en el camp pastoral. Els seus més estrets col·laboradors el defineixen com "català, pastor, catequista, home del Vaticà II i professor universitari". És el nou arquebisbe de Tarragona (...).

-El seu nom apareixia ja en les primeres travesses com possible arquebisbe de Barcelona. Finalment, ha estat nomenat arquebisbe de Tarragona, quan li van fer la proposta?

-El dia 2 de juny. Va ser personalment el nunci Manuel Monteiro de Castro

qui em va comunicar que el Sant Pare Joan Pau II em nomenava arquebisbe de Tarragona. Va ser un moment d'intensa emoció per a mi. Estimo molt Tarragona, terra a la qual em sento unit per les meves arrels de Guissona i on he estat sovint. A pesar que la meva acceptació no ha tingut altra raó que la plena disponibilitat de servir a l'Església on sigui necessari, dono moltes gràcies a Déu que hagi estat cridat precisament a Tarragona. Fa pocs dies, a l'acabar el consistori que va aprovar la beatificació del distingit doctor Pere Tarrés a Roma, el Sant Pare va voler donar-me una benedicció especial per a tots els fidels d'aquesta diòcesi.

-El seu nomenament trenca esquemes. No és un bisbe, sinó un sacerdot, qui accedeix a l'arquebisbat i al primat de la Tarraconense. A més, és el primer

arquebisbe de l'Opus Dei a Catalunya i Espanya.

-El nomenament ha estat també per a mi una autèntica sorpresa. Sé que l'episcopat és una greu responsabilitat, però és encara més un gran do de Déu. Confio sobretot en la seva gràcia i en la pregària de tots, a qui des del primer moment he sentit a prop. Per altra banda, els sacerdots de la prelatura de l'Opus Dei, com tot el món sap, són sacerdots seculars, igual que els altres, en totes les diòcesis del món.

-Sectors de sacerdots, religiosos i laics es mostren reticents perquè consideren que accedeix a l'episcopat una persona sense experiència pastoral diocesana, i a més en un moment crucial de l'Església a Catalunya.

-Em sento sincerament atabalat per les mostres d'afecte que he rebut aquests dies de tota classe de

persones: d'aquells que després de la meva consagració seran els meus germans en l'episcopat, els bisbes de Catalunya, i de molts sacerdots, religioses, religiosos i fidels. Els hi agraeixo. Comprenc perfectament que hagi altres que, en canvi, no hagin expressat els mateixos sentiments. A aquests vull dir-los que tenen tot el meu afecte i disponibilitat, igual, o més si és possible, que els altres.

-La seva experiència pastoral...?

-Des de què he rebut l'encàrrec no vull tenir altre horitzó que el de servir a tots com ho faria Crist, independentment del què pensen, també sobre la qüestió que m'esmenta. Penso que Déu Nostre Senyor m'ha ajudat a desenvolupar una tasca pastoral molt àmplia com sacerdot des que vaig ser ordenat en 1973. Dono per això particulars gràcies a Déu perquè he pogut

atendre a d'altres sacerdots, molts d'ells del tercer món, també en les seves necessitats materials. Un altre camp en el qual he pogut treballar àmpliament és la catequesi.

Naturalment, no he desenvolupat la funció episcopal, però tinc una gran esperança en els sacerdots que actualment treballen a Tarragona, que són per a mi els necessaris col·laboradors. Per altra banda, no voldria perdre aquest tarannà pastoral i evangelitzador característic precisament de l'Església que ha dibuixat el Concili Vaticà II.

-També s'han expressat reticències perquè el nou arquebisbe sigui de l'Opus Dei. Què suposa el seu nomenament per a l'Opus Dei?

-Per a l'Opus Dei aquest nomenament suposa haver de buscar qui em supleixi en les tasques acadèmiques i pastorals que venia

portant a terme a Pamplona. Ara ja només em dec a l'arxidiòcesi de Tarragona i a tots els tarragonins, en dependència exclusiva del Sant Pare. En aquest terreny, l'Opus Dei no té res a dir.

-Com veu a l'Església catalana: les seves característiques, els seus problemes?

-Amb una extraordinària vitalitat i riquesa, també històrica, de la qual em sento part, perquè les meves arrels són catalanes. En aquest últim capítol històric, l'arxidiòcesi de Tarragona, primada, té precisament un paper únic. Els cristians de la nostra hora rebem una gran herència, no només aquells que són cridats a ser els seus pastors. A més de les qüestions específiques -per a les quals com es comprendrà, cal esperar a la trobada amb els altres bisbes en aquest esperit de plena col·legialitat- incideix la forta

secularització que sofreix tot Occident. És una hora de fe i d'esperança per als cristians, donat que el pluralisme aconseguit ens obre una oportunitat històrica per a donar raó de la pròpia fe, d'evangelitzar, sempre amb tolerància, però potser d'una forma més interioritzada, més real dins de la pròpia consciència. Donant-li voltes a aquesta idea estic pensant escollir com lema episcopal una frase de sant Pau, que està tant unit a Tarragona: "El que has escoltat, ensenya-ho" (2 Timoteu 2, 2). Desitjaria que aviat arribés el meu estímul a tots els que treballen, d'una o altra manera, en diferents tasques d'evangelització.

-El seu germà Joan és sacerdot diocesà del bisbat d'Urgell. Han comentat el seu nomenament?

-És veritat que som una família molt unida i nombrosa. El major de la

família és vicari general de la diòcesi d'Urgell i no ha deixat de dir coses boniques de mi a tot arreu. L'hi agraeixo, sobretot perquè és veritat que ens estimem. Per sobre de tot, dono gràcies a Déu per la fe i l'amor que va donar als meus pares -que estan a la base de tot això-, dels meus oncles, i tantes altres famílies catalanes amb qui m'he relacionat. Aquest és un gran tresor amb el qual voldria treballar des d'ara: la família i, concretament, la família cristiana.

-Quina és la principal qüestió abordada en l'Institut de Ciències Religioses de la Universitat de Navarra que vostè ha dirigit fins ara?

-Una de les tasques principals de l'Institut de Ciències Religioses és la formació de professors de religió, catequistes, agents de pastoral, etcètera. És a dir, els agents d'evangelització. Una formació que

tingui una sèrie de dimensions, com que siguin en primer lloc testimonis de Jesucrist, vinculats a la fe i a la vida de l'Església, al servei de l'home d'avui, transmissors de la veritat i que siguin capaços de comunicar allò que han rebut. A Tarragona funciona l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós, que tinc moltes ganes de conèixer a fons.

Oriol Domingo (La Vanguardia)
18 de setembre de 2004

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-meu-
horitzo-es-servir-a-tots-com-ho-faria-
crist/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-meu-horitzo-es-servir-a-tots-com-ho-faria-crist/) (15/08/2025)